

Josep Sánchez Llibre, fotografiat al costat d'un dels lleons del Congrés dels Diputats, durant una de les sessions que debatia el nou model de finançament autonòmic i el pressupost general de l'Estat.
Foto: SAÚL GORDILLO

La cara a Madrid

S.G. / A.V.

Josep Sánchez Llibre va néixer el 26 de maig de 1949 a Vilassar de Mar (Maresme). Llicenciat en Ciències Empresarials i màster en direcció d'empreses per ESADE, està separat i té dos fills. Diputat al Congrés des del 1993, és portaveu adjunt del grup parlamentari de CiU i president de la Comissió Mixta del Tribunal de Comptes. Entre els anys 1988 i 1993 va ser diputat al Parlament de Catalunya i senador durant els anys 1992 i 1993. Provenint de Centristes de Catalunya-UCD, formació a la qual es va incorporar el 1978 de la mà d'Anton Cañellas, forma part del comitè de govern d'Unió Democràtica de Catalunya (UDC) des del 1987. En la llista que CiU va presentar a les eleccions generals del passat març era el militant d'Unió més ben situat, en quart lloc.

Germà del propietari de Conservas Dani —patrocinador del RCE Espanyol—, la seva família és d'empresaris. Diuen que Sánchez Llibre és la mà dreta de Josep Antoni Duran i Lleida, però ell respon que a Unió Democràtica hi ha un comitè de govern amb molts membres significatius. Es caracteritza per la seva bona relació amb els mitjans de comunicació. La prova és que l'any passat els periodistes del Congrés li van atorgar el premi Modesto Fraile per aquest bon tracte.

de l'Estat de les autonomies en què hi hagi una asimetria important entre les comunitats històriques i la resta.»

—Vostè considera que a Catalunya l'interessa un concert econòmic?

—«El que plantejem des d'Unió Democràtica és un pacte d'Estat. Un pacte per elaborar un nou sistema de finançament. Plantejem un model confederal en els àmbits de cultura, dret, territori i llengua. I, en canvi, un model econòmic federal. En matèria econòmica, Unió defensa una estructura federal de tal manera que cada territori contribueixi a la definició d'una política comuna. En qüestió de finançament, Catalunya ha de rebre els ingressos que li corresponen pels serveis que ofereix, per la població que els disfruta i per l'esforç i la riquesa fiscal que genera amb el treball. Unió defensa, per tant, que es modifiqui la LOFCA i es delegui la recaptació estatal. Catalunya disposarà d'un sistema de finançament tipus concert en què la Generalitat recaptarà tots els impostos i farà una aportació a l'Estat i la solidaritat entre les autonomies.»

—Els socialistes diuen que CiU colla tant el govern que està aconseguint desmuntar la unitat de l'Estat que s'havia

assolit amb la LOFCA.

—«El resultat de deu anys de majoria socialista ha estat una paràlització total i absoluta del procés de desenvolupament autonòmic. Va ser una laminació constant de lleis bàsiques que afectaven la sobirania de Catalunya. Només vam començar a trencar aquesta situació quan els socialistes van perdre la majoria absoluta, el 1993. Gràcies a la influència de CiU vam poder incorporar un nou àmbit de finançament, amb la responsabilitat del 15%. És més veritat encara que quan hi ha el canvi de govern i guanya el senyor Aznar per majoria minoritària es dona un altre pas qualitatiu important. Hem de recordar que als senyors del PSC podrien haver desenvolupat un estat d'autogovern important per les nacionalitats històriques. I no ho van fer durant 10 anys de majoria absoluta. Ha hagut de ser ara, sense majories absolutes, quan els nacionalistes comencem a surar.»

—Els congressos de Convergència i d'Unió determinaran noves maneres per influir en el govern de l'Estat?

—«Ja ho veurem. De moment, estem convençuts que quan finalitzi el nou sistema de finançament, que encara hem

«La manca de sensibilitat i d'experiència del PP ha contrarrestat el gran objectiu aconseguit. No ens ha beneficiat en absolut perquè ha donat una visió totalment equivocada. Els bascos ens han guanyat la batalla mediàtica.»

«En cap moment ha hagut manca de direcció ni descoordinació al grup parlamentari de CiU. Vull trencar una llança en favor de Joaquim Molins.»

d'aprovar i que acaba d'aquí a cinc anys, plantejarem una revisió.»

—Potser s'està forçant massa la màquina amb la negociació contínua?

—«Respecto aquesta opinió, però demanaria que ens deixessin fer perquè sabem negociar. Hem de pressionar i aprofitar al màxim aquesta conjuntura d'inflació política per millorar i superar la paràlització arrossegada des del 1982.»

—Les últimes tensions han provocat que Iñaki Anasagasti hagi criticat els catalans d'anar de llestos per Madrid.

—«Les declaracions d'Anasagasti van quedar perfectament aclarides amb un tête-à-tête que va tenir amb Joaquim Molins a TV3. Anasagasti va reconèixer que s'havia passat i és de savis rectificar.»

—S'arriba a Maastricht amb l'aigua al coll?

—«Jo sóc optimista. Malgrat que arribem justos a Maastricht, l'important és arribar. Serà bo pel comportament pressupostari de totes les administracions. L'entrada a Maastricht no suposarà després que les administracions puguin tenir la màniga ampla. Provocarà un canvi de comportament pressupostari i haurem d'anar per una altra via per poder consolidar-nos a la Unió Europea.»